



# עלון קבוע השוה"צ שמרת

-פנימי-

בגליון:

איה הימים, אולם גויטנה לבטא  
 אג האטי עיבני העאה, העואה של  
 שצותיו, מול לב ההוצ והפאר במעשי  
 העבירה שהיגלו ערם היוטב בציון  
 והגולה, של יצי צה"ל? לא, אין מילים  
 ובל תאיר ידוור מול האמת המצהירה;  
 מיטב היינו כותבם של פני העמולני  
 לצה"ל - ט הכבוצ! אק לא, ארם צה  
 איור, כי את מה שח"ני, אצני והאצני  
 העביר, אלה עורבם את החלומג הוורביל  
 ביות על האופטימיסטים העצולים ביות...  
 ... בעולם! כל את הכבוצ צה"ל שלני, ובניני בתוכו  
 כל שאוננו עליכם ונאח את האמת הנצולת של העולם  
 "את נוער אתם?" בצרות: "לא - אפר... צהב!"

ע ל

ענינה

דיומא

ט"ס 200 (20)

9.6.67

א' בסיון תשכ"ז

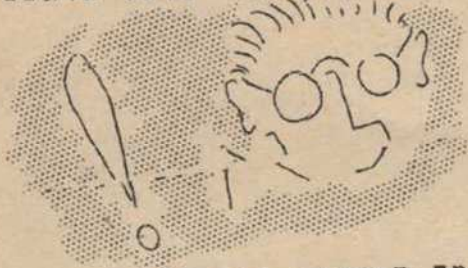
זוטרות מימים גדולים...

עוד הרבה יסופר ויכתב על אותו שבוע, על המלחמה, ש"אפילו לא היה לה שם".

היה דבר מה מעודד מאד בצורת ניהול העניינים, ללא תרועה גדולה, ללא תחזית מזג האוויר בסיני, ובלי התפארות. "ערפל המלחמה" הכביד לא רק על האויב, גם לנו היו קשות שעות הצפיה, כשהיה ידוע שמתנהל קרב שיקבע את חיינו ואי אפשר היה לספר על המתרחש. כל הקבוץ ובודאי רבבות בארץ האזינו לאלוף חיים הוצוב, שקולו השקט בקע מבעד ערפל המלחמה והסביר את המתרחש. בדמה לי שהאיש קנה את עולמו ולכולנו הרגשה טובה שהוא האיש שינהל את החיים בגדה המערבית. ההדוים הראשוניים המגיעים משם הם מעודדים ומראים על גישה חדשה שאולי בה הסכוי הגדול של המערכה.

\*

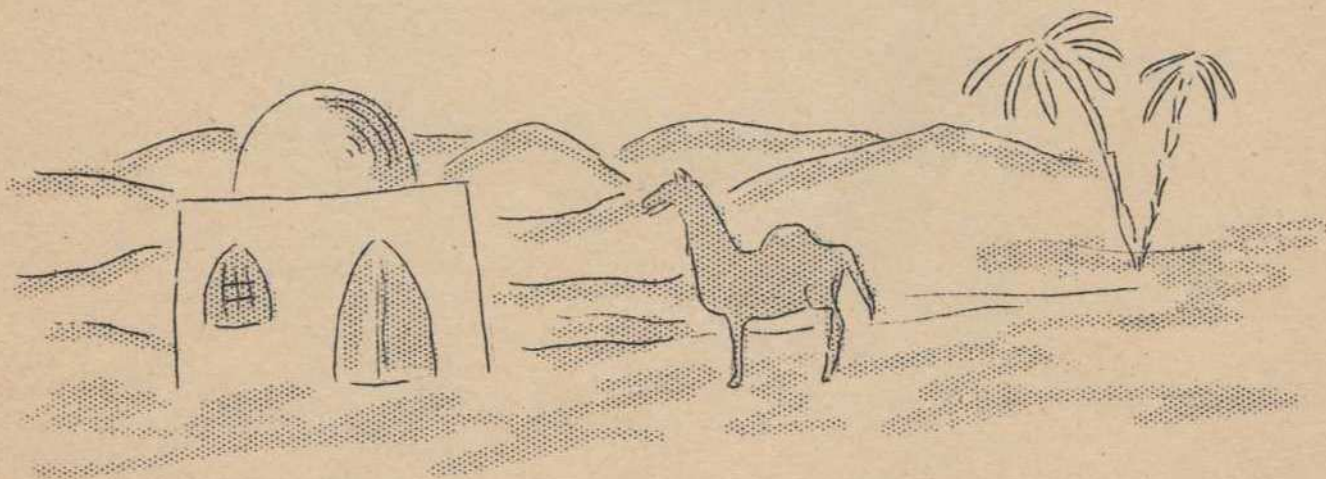
לבסוף, יקה בשאר יקה. יחדינו ד"ר כהן מוצב אלינו כרופא בשעת חרוט. ביום השני של הקרבות פנתה אלינו אסתר כדי לתאם את בקורו. ד"ר כהן אמר בטלרוה: "כן, אני יודע שאני צריך לבוא אליכם. אני מברר עכשיו אם זאת שעת חרוט או לא." "בר, אני שואל אותכם - האם אפשר לנצח עם כזה?"



הידעת?

... שרמאללה מוזכרת בתנ"ך בשמה העברי: בית-אל?

... שנבי-סמואל, שמה העברי היא "המיצפה" כי היא צופה על הדרך לירושלים





עולם הילדים במערכה  
 \*+\*+\*+\*+\*+\*+\*+\*+\*+\*

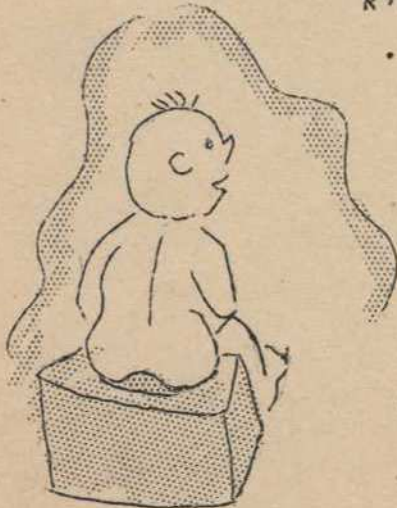
וכי מי יכול לחשוב שמאורעות הגדולים של ימינו לא השתקפו בחייהם, בחוויותיהם, בשיחות של ילדינו?

כן, רואים אנו בהם כבר היום, את הצבירים, את חיילי צה"ל של העתיד, את דבי-קתם למולדת, את צהלתם על הצחורותינו בשדות הקרב, במילה אחת: הם... בסדר גמור! להלן אנו מביאים פירושי שיחות, ארועים, רשמים, - כל אלה נאספו בעצט ימים אלה.

בגן רבקה

דורון: שומע אירובניט: רבקה, זה אירודן טוב או אירודן רע? ראובן: מגיע מהמקלט - ניצחנו הלילה כבר את האויבים? נעמה: (בראותה אוטו מוסררה) למה צבוע כמו שילדים צובעים? המקלט נותן לילדים הקטנים בסחון, והוכחה לכך היא - בשרבקה שואלת אילו חלומות חלמו הילדים, כולט ערבים חלומות יפים! ובכל זאת הם חשים את האוירה המלחמתית וכעדות לכך אודי, מוטי ויואב מצוירים ומכיוונים אירובני קרב. כן, הם מתגאים בחיילים שלנו - באבות, בבנים ומבטאים: אבי סרמל ואברהם-חיה שומרים עלינו!

בברקים (מוסרת מרים) האוירה בשוהות היתה בסך הכל מאד טובה. אצל הילדים הופעלו כל מנגנוני ההגנה ולא הורשו לעצמם לגלות פחד. הקשה ביותר היה הלילה של אותו יום רביעי, כשהערנו את הילדים ולא לומר סיבת הירידה לשוהות. ואם פעם אחרת עודדנו את השיחה בשוהה, הרי אותו לילה שמרנו על שקט מוחלט המעורר פחד. כמו כולנו, כן גם הילדים הם שיכורי ניצחון. לא מסתפקים במועט, לא מסוגלים להשלים שיכול להיות גורט שיוכל להביא אותנו לויתור על איזה שהוא שטח שנכבש על ידינו. המרגש ביותר הוא כששמעתי אתמול בערב, לא מילד אחד, כמה טוב שאנחנו יהודים - שישי לנו עם כזה רצנא כזה.



יחד עם כל השמחה, הילדים ערים ודרוכים לכל סרטור ולכל רעש חשוד. על אף התוקפנות הגדולה שיוצאת מפיהם נגד האויב (זה טוב ולגיסימי ומשחרר) היה כבר ילג שריחתם על הילדים המיצריים. גם בתנאים האלה רואים אנו שהחינוך ההומניסטי שלנו לא נכשל.

מכתב לחייל (קטעים)

... "שלוט חיילינו שלנו.

אני יודעת שאנכם מפציצים את המיצרים האכזרילים. אני יודעת שאתם הטיילים הטובים ביותר ואני יודעת שהמצרים הם יותר הרבה חיילים. אבל אנחנו לקחנו המוני חיילים מצרים. אתם חיילים אמיצים - שלום לכם חיילים!

\*\*\*\*

... שיהיה שלום - רק שלא תהיה מלחמה בלילות - כי זה מפריע לנו לישון.

\*\*\*\*

... אנחנו רוצים שלא יפלו לכם אוירובנים - שלא יקחו לכם חיילים בסבי תקחו להם טנקים ולא תחזירו להם את המצקים."

\*\*\*\*

... אני רוצה שלום - ושלא תהיה מלחמה!

\*\*\*\*

... לחיילים שלנו שלום!

תלחמו טוב ותשמרו על המדינה. שהמצרים לא יבואו לארץ.

שלכם...

\*\*\*\*

... אנו חושבים שתנצחו את אויבינו ונחיה בשלום עם כל הארצות. אני מקווה שתנצחו כמה ארצות שלוחמים בגדינו.

\*\*\*\*

ומה הם אומרים?

אחרי שיצאנו בפעם ראשונה מהמקלט, שואל ע. זהו - כבר נצחנו? בפעם השניה כשיצאנו מהמקלט, ע. אומר: עכשיו כבר השתתפתי בשתי מלחמות!

- א. אומרת: אני לא יכולה להרדת! ואז מקבלת פצה שכדאי לה לשיר שירים עד שתרדט. א. מסכימה ואומרת: טוב, אשיר את "התקווה" ואשכב דום!

בבנות אורים (מוסרת אביבה): הילדים פותחים את היום בחדשות

של השעה 7.00, כאשר אני עוד אינני. את השיפור אנחנו מתחילים עם בירור אותם הנקודות הלא מובנות בחדשות ועוקבים יחד על המפה ומסמנים את נצחונותינו.

כן, למדנו להכיר את מפת ישראל ושכנותיה.

יש לציין שמצב רוחם של הילדים, טוב - הלמודים במשכים כרגיל, מתקדמים יפה בנושא, בחשבון ובמלאכה. וכמובן נתנת האפשרות לפורקן הרגשי אשר הצטבר עקב המצב הן בצירור והן בחיבורים.

אחר יום שרצנו 5 פעמים למקלט, הילדים גילו הבנת המצב ועזרו בהורדת הפעוטים במדרגות המקלט, כשבאותו הרגע לא נמצאו הידים העוזרות של המבוגר. בערבים אנו משוחחים על כל המתרחש וחשים

את השעות החיסטוריות שאנו חיים אותן.

הילדים מלאים בטחון-כהוכחה לכך: הילדים ישיבים טוב.

כתבנו מכתבים לחיילים זה ומודים לכולם על מסירותם, ומאחלים להם  
ניצחון מהיר.

להלן אחד המכתבים מני רבים:  
לחייל(ת) שלום רב!

אני מודה לך על אשר הגנת על הארץ. אני בוטח בכך שלא תתנו  
להם לעבור את הגבול...

### מעיתון קיר מוקדש למלחמת ישראל-ערב 1967

ירושליים זאת העיר,  
זאת עיר בירתנו  
אותה חילקו לשתיים,  
וחלק לירדן.

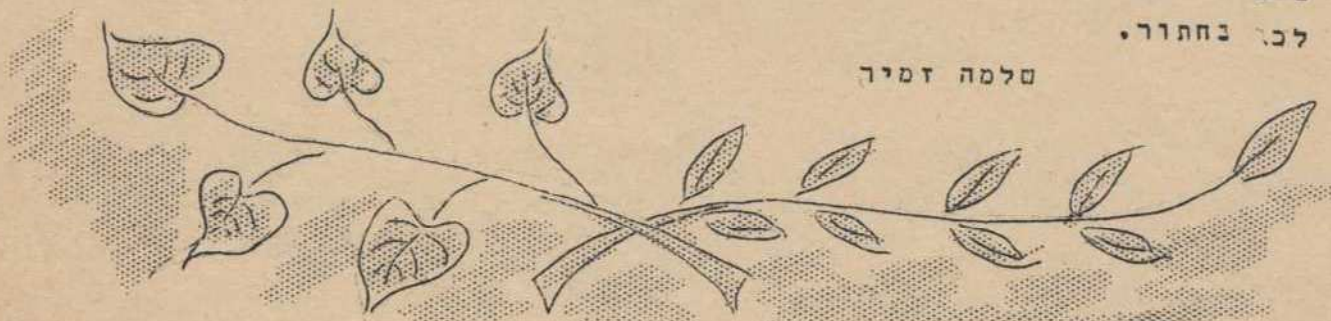
עליה לחמו  
שפכו הרבה דמים  
וסוף כל סוף היא  
בידינו. בידי היהודים.

### המוסד במערכה

הסיפור קצר, כימות המערכה.

ביום א', 4 לחודש זה, אספנו את המוסד כולו מכיתה ז' ועד י"ב בתקווה  
לסיים את שנת הלימודים. תקווה זו כידוע התבזתה מהר - ביום ב',  
למחרת פיזרנו את כל המוסד, בסיכוח של דיון קצר ונוקב.  
החלטנו - אט זאת - החלטה אחת: כל הכיתות הנמוכות ממשיכות ללמוד  
בבתיהם הקבוציים. משימה זאת עמדה לפנינו כשבאנו הביתה ולמחרת,  
יום ג' פתחנו בלימודים, שבולטים וחדר ייחודי. למדנו יום-יום שיעור של  
"פוליטיקה-אסטרטגיה-גאוגרפיה-היסטוריה", או פשוט, הערכת המצב; שיעור  
באנגלית, ציור, מוזיקה. עם שוך הקרבות הקדשנו שיעור לכיבוש  
ירושליים ט"ו. דוד המלך וקראנו את ספר נחמיה.  
הגדולים שבחבורה היטו שכס לעבודה והטמועה אומרת, כי עשו את שלהם  
בכבוד. ולעתיד? השלום יביא בין השאר גם סיום חגיגי של שנת הלימודים,  
לכך נחתור.

שלמה זמיר





## הקשר - ועדת הקשר בימים אלה

דומה כי לא היה עוד זמן בו הערכנו את עבודתו של הדאר והטלפונים  
כבימים אלה. בטוח אני כי לא היה עוד זמן בו היה כל הקבוץ מלוכד כל כך  
שדמה למספחה אחת. לא היה עוד זמן של ציפיה כה מתוחה לכל ידיעה,  
דרישת שלום או סימן חיים כל-שהו מחברינו, בנינו, בני עשת וארז.  
לכל ידיעה עשתה לעצמה כנפיים ועברה כטרפה בקוצים מן קצה המחנה אל  
קצהו, ובטוח אני שלא היה עוד זמן בו הוטל כה הרבה על ועדת הקשר  
ותפקידה החיוני, בדרך כלל הפך להיות קודש.  
מספר יונה: בפרוץ המסבר באזורינו החלו כמובן העברות החיילים  
ממקום למקום, דבר שהקשה מאד על הקשר איתם. עשינו מאמצים לעמוד על  
כל שינוי ולקיים ככל האפשר את הקשר. ביצלנו את כל הזדמנויות שניתנו  
לנו - פורסמו ברכה ב"על המשמר" וברדיו, ושלחנו לחבר'ה, לכל צרה שלא  
תבוא, קצת מצלצלים כדי שינגנו להם בכיס בעת הנסיעות על פני הדיונות  
ובטירולים על פני הרחובות. ככל בית ישראל בימים אלה גם אננו שכחנו את  
מגבלות התקציב (שיעלה מיליון - וטיהיה טוב לחיילים) היות והצבא צועד  
על הכיבה הקפדנו (טבלי לשים לב לתדירות) לשלוח חבילות בכל הזדמנות  
ובחבילות נשלח גם העתון הנקרא ביותר בשמרת - כמובן עלון "חיינו".  
רוב החיילים אישרו את קבלת הדאר, פרט לבני עשת שטרם אישרו את קבלת  
הדברים (ענו ואשרו!).

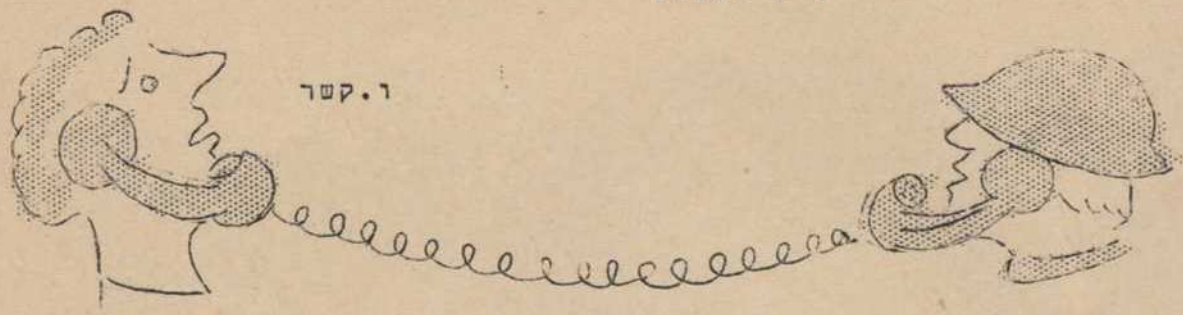
הועדה פונה לכל החיילים להודיע מיד על שינוי כתובת!

בני דרוו נמצאים אי-שם בדרום (כנראה בחוץ לארץ) ובצפון הרחוק.  
קבלנו מהם מכתבים והמוראל גבוה. הועדה החליטה לצרף אליה כחברת כבוד  
את דביאלה שעושה מלאכת קשר נפלאה ומעבירה לנו ידיעות רבות ויקרות.  
בהנינו לשמוע שיחה בינה לבין אביבה באפלה מלאה בשעות הלילה המאוחרות.  
קולה הנרגש של אביבה פילח את החשכה והשקט ונשמע היטב בצפון הקבוץ  
וגם בשיכונני הדרומיים, יתכן שגם דביאלה שמעה אותה גם ללא טלפון.  
בנות דרוו במקומות חשובים, ורובן ליד הטלפונים וזה בימינו יתרון  
גדול מאד.

בנות עשת עברו בשעה לא כל כך טובה ומוצלחת למרגלות הרמה הסורית  
וההתחלות בשמינו היו קשות מאד. התקשרנו עם מזכירות הקבוץ והובטח  
לדאג לטיפול יותר מסור בבנות ולמקשו קבוע. אנו תקווה שהעניינים הסתדרו  
בינתיים. מסרנו ד"ש בטלפון.  
חנה יצאה לקורס ט"כיות. קיים איתה קשר.  
שיטה מבני עשת מקורס מכ"ם שינו את הקורס (כיוון בלע"ז) ונמצאים  
במקום בלתי ידוע, אי שם בארץ או בחוץ לארץ. יתר הבנים מגינים על הצפון.

רק היום קבלנו מכתב ראשון מבני ארץ וכמובן גם דאר צבאי. ואנו בעטנו  
 הכל לשלוח להם את החבילות והכסף. על כתובתו הישנה של סמי שלחבר החבילה  
 אך לא ידוע האם הכתובת היתה נכונה והחבילה הגיעה.  
 בנות ארץ הגיעו לקבוץ דן, אנו תקוה וסעד שיבוא אליהן העלוץ  
 תוכלנה להנות מהנוף הנפלא של הגליל העליון. העברנו להן ד"ש בטלפון  
 והתענינו על שלומן. הנה  
 החיילים הזקנים זוכים לטיפול מסור מנשותיהם ומהמזכירות.

ד"ש לכולם



ו. קשר

פתאום קם אדם בבוקר

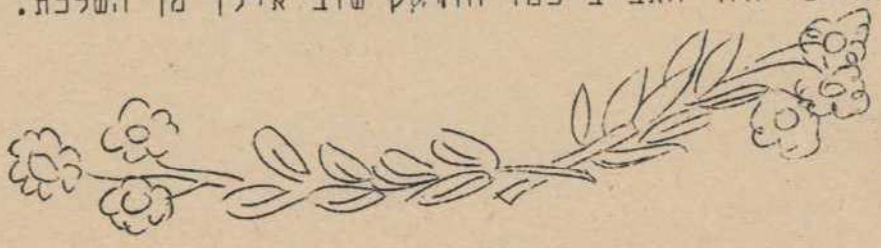
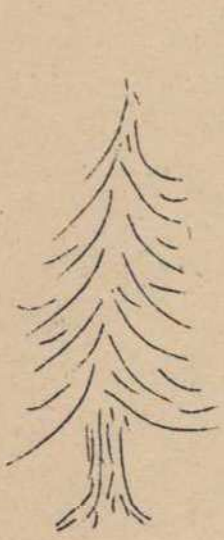
מאת אמיר גלבוש

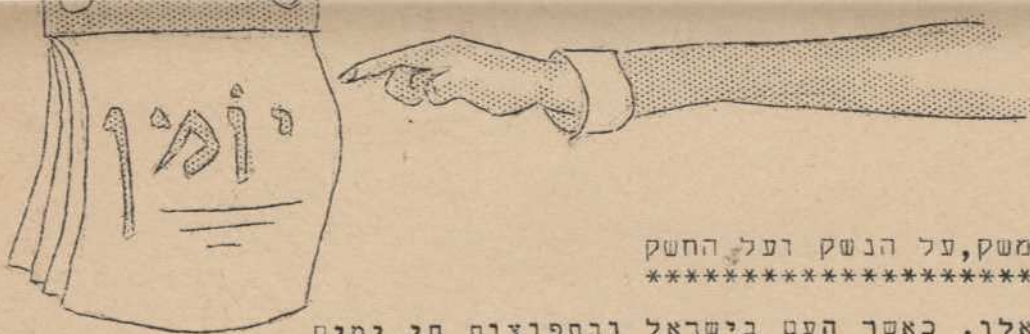
פתאום קם אדם בבוקר ומרגיש כי הוא עם ומתחיל ללכת  
 ולכל הנפגש בדרכו קורא הוא שלום.  
 דגנים עולים מול פניו מבין חריצי המדרכת  
 וניהוחות לראשו מדיפים עצי איזדרכת.

הטללים רוסטים והרים רבא קרניים-אם יולידו חופת-שמש לכלולותיו.

והוא צוחק גבורת דורות מן ההרים  
 ונכלמות משתחות המלחמות אפיים  
 להוד אלף שנים צעירות לפניו-  
 כפלג צונן.  
 כשיר רואים.  
 כענף.

פתאום קם אדם בבוקר ומרגיש כי הוא עם המתחיל ללכת  
 ורואה כי חזר האביב כמו הודקס שוב אילן מן השלכת.





על המשק, על הנשק ועל החשק  
\*\*\*\*\*

בימים אלו, כאשר העם בישראל ובתפוצות חי ימים היסטוריים וצה"ל רושם דפים מפוארים ומזהירים בתולדות עמנו, קשה להתפנות ולכתוב על שמרת בימי המערכה, ובכל זאת, כדאי לרשום את תולדות ימצי ועדת חרום תשכ"ז בשמרת.

- 17.5 - העתון כותב: "כוחות מצרים התחילו לנוע לאור היום דרך קהיר" זאת תהלוכה יפה?! ולשם מה הפגנת הכוח הזו?
- 18.5 - "הכוחות התחילו לעבור את התלה לכיוון סיני". האם באמת זה מבשר התפתחות חדשה באזור?
- 19.5 - "המצרים פנו ל"או"ם" לפנות את כוחותיהם במיצרי טירן ומעל גבול ישראל. מזכיר האו"ם מקבל את הפניה ומפנה את הכוחות" כפי הנראה הדברים מתחילים להיות רציביים באמת. התחיל הגיוס החלקי בארץ. אנו מקיימים ישיבה בה משתתפים מיקי הרן (מא"ז) צבי שיק (מזכיר) ואני כמרכז משק. דיון ראשוני ובדיקת מצב לקראת הבאות.
- 21.5 - בני "שלהבת" מפסיקים את למודיהם ומצטרפים למעגל העבודה המלא. אנו מחפשים בגרון לחפירות שוחות.
- 22.5 - המועצה האזורית שלחה בגרון לחפירות ליום אחד. חופרים שוחות לילדי הכיתות אשר אין להם מקום במקלס.
- 23.5 - המתיחות באוץ ובאזור בעצומה. פעילות קדחתנית בזירה הבינלאומית. מצרי טירן סגורים.
- בבית: המזכירות מחליטה על בחירת ועדת חרום. עקיבא ביר (מא"ז) משה ברובשטיין (נשק), ציפורה בוי (אחראית על הילדים) אפרים גולן (מרכז משק)
- 24.5 - מקיימים שיחת קבוץ ומאשימים הרכב ועדת חרום.
- 25.5 - מד החוט של הפתיחות עולה ועולה. כמה זמן אפשר לחיות במלחמה ללא יריה אחת. כמה זמן אפשר להחזיק מעמד במלחמת עצבים. הציבור חושב שהממשלה מגלה סימנים של חולשה ולא מעיזים לצאת למלחמה פעילה נגד ארצות ערב הסוגרות עלינו מסביב. בינתיים מתקבלות ידיעות כי רוב ארצות האזור הצטרפו למצב המלחמה נגדינו.
- בבית: ו. חרום יושבת על מערך החרום של המשק. בועקים מצב כוח אדם הנשאר בבית. עורכים תוכניות להגנה נגד הפצצות. טובילים כל הזמן פרודוקטים לזמן חרום, דלק, חומרים רפואיים ועוד הרבה דברים קטנים וחשובים. השגנו בת"א ראש גיר להפעלת הבאר בטרקטור. המסגרים נרתמים להרכבת הגיר והפעלת הבאר לשעת חרום.
- 27.5 - התפקיד המרכזי בבית - לחפור ולחפור. מתחילים לחפור בידיים בעשיט מאמצים לקבל בגר דרך הצבא. מוסיפים שוחות לחדר האוכל ובעוד מיומות מרכזיים. לכל חברי הקבוץ יש תפקידים מוגדרים



- לשעת חרוט ואזעקה. הקימונו מרפאה נוספת בבית הגדול.  
 בנות עשת וארז בחופשה קצרה לפני יציאתן לשמיר ודן.  
 28.5- המערך אשר הכינה ועדת חרוט, מוכן. הכל נרשם ופורסם בפקודות  
 קבע וכמו כן צויינו על מפת הנקודה. נקבע במפקדה, שלוש מרפאות  
 שלוש תחנות לכבוי-אש, צוות טכני לחשמל ומים, שלוש נקודות קשר  
 ואל-חוט ועוד פרטים.  
 עקיבא ואפריט יוצאים למשקיט שכנים לבדוק ולהשוות את המערכים  
 שלהם. מהביקורים מתברר כי בנינו את המערך שלנו בצורה נכונה.  
 למדנו מהביקור כי המערך שלנו בנוי רק ללילה וננסה להתאימו  
 גם ליום. באף מקום לא מצאנו כי אין לכל הילדים מקלטים.  
 הדבר מציק לנו מאד ואנו מחליטים לבקש ממחלקת הבניה לבנות  
 מקלט נוסף.
- 29.5- הגיע בגר ליום נוסף. חופר תעלות קשר למקלט, שוחות לטוכני הצפון  
 והדרום. רוב הענפים פועלים כסדרם. רק חוסר תחבורה מורגש מאד.  
 בעזריט בטרקטור ועגלה להובלות קצרות מרחק. החזקת הענפים  
 בתנאים של מחזור בכוח האדם ומתח נפשי רב מתאפשר רק הודות  
 לליכוד חברתי ומאמץ עליון של כל החברים וילדינו, הערשיים  
 מעל לכוחותיהם.
- 30.5- אני נוטע לת"א להוציא לפועל בבית מקלט. אחרי מגעים עם מוסדות  
 התנועה, עט מחלקת הבניה אנו מקבלים הסכמה עקרונית להתחלת  
 הבניה. נרכש מכשיר לאזעקה. העיני הגדולה (ת"א) מרוקנת מכלי רכב  
 ותנועת הולכי רגל קטנה ביותר. כל הארץ חזית.  
 הסדר הטורתי, מסירות הנפש, ההתגייסות ההמונית... האם כל כך  
 טובים אנו? כן, כאלה אנו ויל נצניע לכת!
- 31.5- בני המוסד מתחילים ללמוד. חלק קטן מהחברים משתחרר. המתיחות ז  
 לא פגה. מה יביא יום המחר?  
 מתחילים לרכז חומרים יקרי ערך כדי לשמור על הרכוש.  
 בערב עורכים תרגיל לרויקת הכוננות של הצוותים. אחרי התרגיל  
 מתאספים בחדר האוכל והשופטים מעירים על סחדלים ומציינים  
 השגים. בקיצור, הכל פעל לפי התוכנית. החברים התייחסו למשחק  
 המבוים ברצינות. (הובלו פצועים מדומים, נכרו שריפות מדומות  
 ועוד ועוד)
- 1.6- מחלטים לתרגל הורדת הילדים למקלט. עוד לפני התרגיל, ערערו כמה  
 אמהות על ה"הטרדה" והתרגיל בוטל. ו. חרוט ממורמרת על חוסר  
 הבנה מצד חברות בודדות שהכשילו את התרגיל. בישיבת הערב  
 מחליטים לא לחזור על התרגיל. בכל זאת, אנו מסוכנעים כי  
 מאמץ וזעה יחסכו דם יקר.  
 באותו ערב היה סרט. אולי סרט זה עזר להקטין את המתח.
- 2.6- בעתון: "הורחבה הממשלה. דיין שר הבטחון. אט מעמדות ירדניות  
 בירושלים."  
 בבית: החיים ממשיכים, על פני השטח, כרגיל ומתחת לפני השטח?

השכל באבק עם הרגש. ושניהם בערבוניה מסעירים את הנפש.  
-3.6 שבת בקבוץ. מקשיבים לרדיו, מנתחים, מנבאים ומחכים. מחכים ומחכים ועד מתי?

-4.6 בעתון: "זה-גול - המדינה אשר תפתח באש לא תהנה מתמיסתנו. הממשלה דנה בעמדת צרפת. מדינות ימיות יחתמו על הצהרה למען חופש השייט במיצרי טירן. דיון - אהיה מרוצה ומופתע אם יוטגרו תוצאות בדרך דיפלומטית.

בבית: מגייסים שוב את אלו שחזרו לפני כמעט ימים. ועדת חרות הפועלת כמוסד עליון בסמכויות של שיחת-קבוץ מטפלת בכל הבעיות השותפות. אבל איפה הבעיות מאתמול-שלשום? הם בעלמו. נשאר רק לספל בעניני כוננות ובטחון. גט זו לטובה.

-5.6 בעתון: "הממשלה הביעה דאגה נוכח איטיות פעולתן של המעצמות, "עירק הצטרפה לברית המצרית-ירדנית-סורית. ברדיו מודיעים שהמכ"ט גילה כיכוכחות מצרים התחילו לנוע לעבר אשׂראל. אנו משייבים מלחמה. פרוץ הקרבות.

בבית: בשמונה בבוקר: אזעקה. הילדים ירדו למקלט, חברים לעמדותיהם. אותו זמן הרדיו מודיע על פתיחת הקרבות. כל שעה נצמדים לטרנסיסטורים לשמוע מה חדש. אחרי ההוראות על סדרי האפלה נקטנו בכל האמצעים הדרושים. חולקו נורות כחולות, נייר שחור.

- 6.6 העתון: "הושמדו 374 מטוסים. של מדינות ערב. צרפת מספיקה לטלוח נשק לאזור. ברית המועצות קוראת לישראל להפסיק ה"תוקפנות". ישראל לוחמת ב-3 חזיתות. ארה"ב ולובדון הודיעו על נאוטרליות". בבית: בבוקר, נשמעים פיצוצים מכוון חיפה, ואנו מפעילים את פעמון האזעקה. אחרי זמן קצר ראינו להסתובב 2 מיגים במרחק קטן. וכעבור עוד חצי שעה, מתברר כי הופצץ מילובר ועין המפרץ. הנזק הוא רק ברכוש. אותיות האזעקה חזרו כמה פעמים ביום. הילדים והמבוגרים מתנהגים למופת. בשדות ממשיכים לעבוד. ההודעה על השמדת כל חיילות האויר על הסכנים במשך יום אחד, לא נקלטה אנו המומים וגאים.

הגיע שופל לחפירת המקלט.  
בעתון: "שיריוני צה"ל דוהרים בסיני. מועצת הבטחון החליטה לקרוא להפסקת אש מיידית. מצרים טוגרת את תעלת סואץ. קהיר בודה סיפור על מסורה אמריקנית"

והנה הודעה אחרונה: "צה"ל כבש את כל ירושלים"  
ושוב חלוט דורות שהתגשט. האט אפשר להסביר ולכתוב מה עובר עלינו כאשר שומעים אנו כי חיילינו על יד כותל המערבי?  
ומכאן והלאה הידיעות מגיעות כברקים. הושמדו 150 סנקים מצרים הגדה המערבית בידינו, מעברי טירן בידינו, צה"ל שולט בכל הגזרות!

ובבית, התרגשות עצומה. אנו סמכים ובסתר לבנו גט חרדים לשלום בנינו וחברינו הלוחמים בגזרות שונות. אנו מתקשרים עם דן ושמיר ומקבלים ידיעות על שלוט הבנות והישובים טוב. היומן הזע עוסק בימים גדולים בתולדות העם והמדינה, ועל כך עוד יכתבו הרבה ואשרינו כי בולדנו בנים לעם הזה וזכינו להיות בין אלו הלוקחים חלק פעיל בתקומתו המפוארת.